

היא באה לביקור מיוגוסלביה. שם היא חוללה פלאים. היא עשתה את זה גם בארץ. גם היא אינה יודעת איך

המכשפה המופלאה

פגשתי אותה כנראה תליאבי בית, שאליה הובאה כמעט בעל כורחה עליידי בתו של אחר הפאצי יינטים שלה. רוויצה מגוצ'י חיה בעיר אוסייק ביוגוסלביה, ובארבע השנים האחרונות היא כוכבת גדולה בעיר. רלתה כמעט

חתיכות נחושת יותר מדי סוכר בגוף, פחות מדי סוכר בגוף, עורקים חסומים - הנחושת מראה הכל, חושפת כל חולי חבוי.

ואינה נסגרת, אנשים מטלפנים, מבקרים שים פגישה רחופה. אם תלך ברחובות אוסייק ותשאל איפה גרה רוויצה, המרפאה ככפות הידיים, כל אחר יגיד לך. שם היא כבר הוכיחה את עצמה, שיש לה קבלות חיות, פעם בשנתיים, לבקר את שתי אחיותיה הגרות בארץ, אחת במושב קידרון ואחת בירושלים. כאן היא נחה, עטופה באהבת המישפחה, ובמשך זמן ארוך גם לא הסכימה שיספרו לשכנים ולידידים, מה היא עושה שם ביוגוסלביה.

כאן, בארץ, אין לה כליכך ביטחון. לא יודעת את השפה, לא יכולה ליצור קשר מייד עם החולים כלי שפה, לא יודעת אם הם יאמינו בה או רק יזמינו אותה כרי לבחון. אלא שבביקור הנוכחי קרה בכל זאת משהו שהלפיק את הפופולריות שלה, וכבר יש לקוחות המזמינים אצלה תור לביקור הבא שלה, ולקוחה אחת מוכנה לשלם לה כרטיסיטיסה כרי שתישאר כאן עוד שבוע, לפחות.

נס במושב

יפה של רוויצה בקידרון מכיר בי אופן איש את קברניט אהרון שלו, מי שהיה עד לפני שנים אחדות קברניט בארבע, ולפתע חלה במחלת אלצהיימר הנוראה. בשנים האחרונות הידרדר מצבו של שלו ובחודשים האחרונים כבר אינו מתפקד לגמרי וגם אינו מגיב על שום דבר. מצבו נגע לליבו של הגיס, והוא ביקש מרוויצה בכל לשון של בקשה לנסות ולעשות משהו עבור השכן הסימפטי. בתחילה סירבה בכל מיני טענות, בעיקר בעיות שפה. לבסוף נעתרה.

לפני שלושה שבועות הגיעה לבית שלו. פגשה את החולה, את אשתו ארית ואת בתו יעל.

היא ניגשה אליו, מצאה אותו קפוי לגמרי. היא ביקשה מכנייהמישפחה שיגידו לו להירגע ולהתרווח בכסא, אבל האשה אמרה שאי אפשר להגיד לו כלום, כי הוא לא מבין ולא מגיב. רוויצה ניגשה אל החולה, הניחה את שתי ידיה על ראשו והתחילה לגעת קלות.

תוך כמה דקות התחיל החולה להזיע מאוד. ארית ויעל הביטו נדהמות. ארית, אחות במיקצועה, אינה מאמינה בנסים ובכישופים, אבל לאור מצבו של אביהמישפחה, אומרת הבת, היינו מוכנות לנסוע עד סין ולהאמין בכל מה שיאמרו לנו. אז הסכמנו לנסות גם את רוויצה.

עוד באותו ביקור ראשון התרווח אהרון שלו בכסא כפי שלא התרווח חודשים רבים. פתאום התחיל לחייך, טובב את הראש לצדדים, כאילו הוא מבין מה מדברים.

כשגמרה רוויצה את הטיפול הראשון, הוא חייך אליה ואמר לה שלום ולהתראות. אף אחד מהנוכחים לא האמיין.

ארית שלו ביקשה מרוויצה לבוא שוב למחרת. כבר שבועיים היא מגיעה

נאישות בראש לא ממש נוגעת. שמה את הידיים כנסתי מטר אחד מהראש, והחום מתחיל לעבור. תוך שניות האדם מתחיל להזיע. רוויצה אינה מבינה איך הדבר קורה.

אבל אם יהיה צורך אנחנו ניסע ליער סלביה, ניסע לוסוףהעולם.

מישהו הרטיב

רוויצה אינה מבינה מה שמי ספרים לי בעברית. אינה מוסיפה דבר, אינה משוויצה. אני מבקשת ממנה לספר לי קצת על המיקרים שהיא ריפאה בארצה. קיראי לבר, היא אומרת לי, ומגישה קיטעייעיתונות רבים.

הנה סיפור על ילדה בת 6, שהיתה כמו צמח. לא הלכה, לא דיברה, שכבה במיטה, אכלה אוכל נוזלי וגדלה. הלכו איתה לכל הרופאים. שום דבר לא עזר להם, פנו ההורים אל רוויצה. אחרי תשע פגישות, בנות חצי שעה עד שעה, התחילה הילדה לעמוד, ללכת, לפטפט, לשתף פעולה עם הסביבה. אמה של הילדה, רופאה במיקצועה, עדיין אינה מאמינה בנס, אבל הילדה התחילה לחיות.

ועוד מיקרה: ילד בן 14 עבר ניתוח להסרת גידול במוחו. הניתוח הצליח, אבל החולה שותק כחצי גוף. ילד אינטליגנטי, שמצאו לו עבודה כטלפון וגם את זה הוא עשה בקושי. מישהו הביא אותו לרוויצה. 24 פגישות, והילד התחיל ללכת בעצמו, לתפקד באופן מלא. עכשיו הוא מהפשוט עבודה יותר מעניינת, לפי כישוריו האינטלקטואליים. המישפחה אינה יודעת איך זה קרה.

האמת היא שגם רוויצה בעצמה אינה מסבירה דבר. היא משתמשת בעיקר בדיה, המקרינות חום (אגב, הרגשתי בואת בעצמי. כשכמעט נגעתי בי, השתי בגליחום חוק). אבל יש לה גם מכשיריעור: חתיכות נחושת תלויות על חוטים, אבנים עגולות, ואפילו מכשיר אלקטרוני המראה אם הדם עובר בעורקים באופן סדיר.

איך התחיל כל הסיפור? כבר בנעורתי הרגשתי שיש לי איזה כוח בידיים, אבל לא ידעתי למה הכוח הזה **דניאלה שמי** (המשך בעמוד 20)

גידול במוח בעיקבות הניתוח לקה את חייו, והוא שמח לנסוע איתה ולספר.

ילדה בת 6 ככ פגשתי אותה, ילדה נחמדה, שממנה מונחת במיטה ונראית מתה. היום היא מתרוצצת.

כנס מדעי רוויצה מתראיינת בקונגרס בינלאומי בסאריבו ביוגוסלביה. יושב: ילד שהצליחה לרפאו.